

strip search

Коли немає на кого спертися,
залишається спертись на ванну:
згорбивши спину, видихнути в прохолоду,
а тоді присісти на краєчок
і думати
в унісон з Ісусами,
прикрученими при дорогах
кронштейнами за поперек:
«Які ж незручні у нас тіла».
Точнісінько як у розпухлій прибиральниці Євки,
яка відшкрябує підлогу
перед початком навчального року.
Вона робить це лежачи на животі
і скидається на комаху,
яку перекинули на спину,
викрутивши голову на 180 градусів.
Її мама, втричі дрібніша,
наглядає ліниво з лавки —
вона уже своє відшкрябала.
Але всі решта, зі своїми
м'язевими недостатностями,
нічим за них не кращі.

Без жодних межових станів
наша несформованість
перетікає в безформність,
підліткові прищі — у ранні зморшки,
страхи — в тривоги,
спершу боїшся, що не було ще,
потім — що вже не буде,
носиш костюми різних кольорів,
але ідентичного крою,
і думаєш,
що ніколи вже не розсунеш колінок,
не прогнеш спинку, отак... ну давай, будь ласка, ну...
не підставиш шийку...
Зайве волосся стає все більш буйним,
а зачіска рідшає і слабне.
Страхом відкритися ти давно перевершила
японку, помножених на мусульманок.
Тільки й лишилося романтичного:
туберкульозний кашель
і синці під очима.
Зморених жінок
у дивний і особливий спосіб люблять,
хоч їх давно не мучать еротичні кошмари.
Щойно долоні геть охолонуть від билець ванни,
почнеться тик на оці й гикавка,

подумаєш, що більше так не можна,
що у цього тіла мало би бути
приємніше застосування.
Наприклад, перевозити наркотики через кордон.
Хто з цим упорається краще,
ніж іще майже молоді дівчатка-аферистки?
Усмішки, історійки про друзів, легкий макіяж,
сексі-кеж'юал лук...
Головне, щоб було видно трохи тіла
у такий недбалий спосіб:
з-під обшарпаної спідниці,
вибраної суто з міркувань зручності в дорозі,
та розтягнутої майки, яка бере на понт:
«Мені нема чого ховати — глянь!»
Тут не місце для бігунок на шпильках
із перекрученими жилами на налитих литках,
чи для тріпотіння хутра на вітрі.
Усе просто й невимушено,
з усвідомленням, що найстрашніше,
що може трапитися, — це STRIP SEARCH —
остання надія, що хтось безцеремонно
торкнеться твого незручного тіла зсередини.
І від того нарешті почуватимешся,
як відновлений тріпачкою килим.

2010

sushi for breakfast

«...Бо я ніколи не була курвою.
Тому в мене гарний колір обличчя», —
так стверджує бабця,
яка жебрає ніби й не з нужди,
а від того, що, власне,
потребує зневажливо повідомити
цим хижим молодим кішкам,
які просто посеред міста
пожирають сиру рибу, загорнуту в рис,
що вона, власне, ніколи не була курвою.
Натомість вони не мають жодного встиду,
не те щоб через нелюдську їжу,
а й навіть коли заходять у крамницю «Полуничка»,
котра межує з бабциним вікном,
завішаним брудною червоною шматою
(так, що можна подумати, буцім це кімнатка
для бонусних реер-show при покупці від 1000 гривень).
Вона ж ніколи не була курвою.
Не носила суконь прозорих гірчичних в горошок,
крізь які просвічується чорна білизна,
смугастих яскравих теж не носила,
як і штанів, які відкривають живіт і складку між сідницями.

Сонцю підставляла хіба спину в полі
й тим ніколи не викликала некерованих поглядів
дорослих чоловіків від будівельників до депутатів
(і окремою ланкою: професорів та інших інтелектуалів),
не обговорювала з подругами розміри цих
та інших чоловіків,
не верещала їм п'яною зграйкою
весняних пташок із балкону,
не мастурбувала з дев'яти років
і не починала статеве життя з тринадцяти,
(що загалом нормально, згідно зі статистикою
журналу «КРАЇНА»).

Не знала нічого про овуляцію
і не уявляла її стиглим сонцем яєчного жовтка
в червоних льорнетах труб на просвіт,
(так ніби стоїш з відкритим ротом проти сонця),
тож і не відчувала її по своєму тілу.
Не сідала ніколи у випадковій авта,
а не випадкових просто не було,
в громадському ж транспорті
ніхто не притулявся до неї збоченською ерекцією,
коли їй було вісім.

